

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark Brandenburg

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1838

IV. Bischof Wilhelm von Havelberg schenkt dem Kloster Amelunxborn den großen und kleinen Zehnten zu dem Hofe bei Dransee, im J. 1242.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54294](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54294)

ecclesiam de amelungesborne donatione sua respexerint, nos etiam pro remedio anime nostre, ob spem eterne retributionis, iam dicte ecclesie, de consensu capituli nostri iuxta dranzl stagnum, sexaginta manforum decimam contulimus, domino Stephano hoc negotium promouente, vt autem hec sollempnis nostra collatio, perpetue robor obtineat firmitatis, et a nullo successorum nostrorum valeat irritari, hanc paginam inde conscriptam, sigilli nostri appensione, et testium inscriptione fecimus roborari anathematis vinculo percipientes, si quis quod absit, hec immutare, uel in posterum presumpserit irritare. Testes huius donationis sunt hii, Appollonius prepositus, Sifridus decanus, Rodolfus scolasticus, Laurentius custos, Godofridus abbas de doberan, et alii quam plures clerici et laici. Acta autem sunt hec anno gratie M^o CC^o XXXIII° Indictione VI. Datum in Buzhiowe, XV° kalendas iunii, per manum petri notarii.

IV. Bischof Wilhelm von Havelberg schenkt dem Kloster Amelunxborn den großen und kleinen Zehnten zu dem Hofe bei dem Dranse, im J. 1242.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Wilhelmus dei gracia havelbergensis episcopus omnibus Christi fidelibus presentis scripti inspectoribus in perpetuum hortatur nos apostolus vt dum tempus habemus operemur bonum, ad omnes maxime autem ad domesticos fidei, consequenter promittens quod tempore suo metemus non deficientes. Bonum est igitur et expediens, seminare in terra cuius proueniat messis in celo. Huius boni contemplatione persuasi, omnes decimaciones tam maiores quam minores ad nos pertinentes curtis adiacentis stagno dranse, quam dominus nicolaus princeps nobilis de Werle dilecte nobis ecclesie amelungibornensis cisterciensis ordinis contulit, libere eidem ecclesie in perpetuum donauimus possidendas, cum prompto et affectuoso capituli nostri consensu, ut ex hoc eadem ecclesia amelungibornensis et nobis de captulo nostro oracionum suarum debitum et semper persoluat, debeat nichilominus sine fine, vt igitur hoc factum a sciencium memoria non recedat, et nescienti notum fiat, et robor habeat, scripsimus in presenti pagina appensis in ea nostro et ecclesie nostre sigillis. Testes autem huius donacionis sunt, Bertoldus prepositus, Heinricus custos, Bertoldus camerarius, Robertus, Johannes, Wipertus et alii canonici havelbergenses. Acta sunt hec anno domini M^o CC^o XLII° Pontificatus nostri anno XXXIII°

V. Nicolaus von Werle beurkundet nochmals dem Kloster das Landgebiet Drans mit dem ihm gebührenden Zehnten, mit dem See und mit dem Bache überlassen zu haben, im J. 1244.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Nicolaus de Werle et dominus in gutzowe omni generacioni que ventura est in perpetuum. Quoniam omnes ante tribunal Christi stabimus redditori rationem de operibus nostris que in corpore gessimus, siue fuerint bona siue mala, necessarium est unicuique sibi per elemosinarum remedia pro peccato ueniam postulare, et pro terrenis celestia commutare. Et quia suis spaciis transeunt vniuersa, et labilis est hominum memoria, oportuum videtur si que volumus ad posteritatis noticiam transmittere scripturarum testimonio roborare. Notum sit igitur vniuersis sancte matris ecclesie filiis tam presentibus quam futuris presens scriptum intuentibus, quod de pa-